A°. 1847. N°. 75.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is ƒ5 in de drie maanden.

DONDERDAG 15 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels, ƒ1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De regering en de drukpers.

Wanneer men denken kon, dat Nederlandsche ministers één oogenblik hunnen blik van den spiegel konden afwenden, in welken zij gestadig hunne eigene heerlijkheid bewonderen, één oogenblik hun oor voor het handgeklap der *claqueurs* konden sluiten, aangesteld, om alles toe te juichen, wat de mond hunner patronen en meesters verkondigt; wanneer men kon aannemen, dat mannen, zóó hoog geplaatst, van zóó verheven standpunt het geheel overziende, de teekenen des tijds met hunne aandacht wilden verwaardigen, — zoo zouden wij gewenscht hebben, den heer VAN HALL en zijne »ervarene ambgenooten" te hebben kunnen bespieden op het oogenblik, dat zij het berigt vernamen van de ontvangst en de blijken van deelneming en hulde, aan den uitgever onzer courant te beurt gevallen na zijne vrijspraak door den Hoogen Raad. Het waren hier niet slechts gelukwenschen over den goeden afloop eener zaak, die een' geacht burger aan zijne vrienden en betrekkingen teruggaf; het was niet alleen de heer THIEME, dien men wilde vervolgen, het was de uitgever der *Arnhemsche Courant*, de publieke persoon, die, zooals een man van eer en karakter past, niet was teruggedeinsd voor den handschoen, hem door de regering van het behoud voor de voeten geworpen, en die als overwinnaar uit den hardnekkigen strijd was teruggekeerd, door zijne overmoedige aanranders zoo roekeloos aangevangen. Politieke manifestatiën zijn zoo zeldzaam hier te lande, ons Hollandsch phlegma laat zoo weinig voor het enthusiasme over, dat het geringste bewijs van deelneming in de publieke zaak er eene dubbele waardij door erlangt. Hoe het den *Redder* toen wel om het hart moet zijn geworden...!? Zoo ooit, kwam hem op dat tijdstip zijne wijsbegeerte zeer te stade.

De tijd is voorbij, dat de regering de natie door beloften kon blinddoeken en met ijdele woorden paaijen. De natie heeft begonnen in te zien, dat men met beloften geene staten regeert, dat redevoeringen geene ledige kassen vullen, en dat ministeriële grootspraak geen middel is, om zich bij overmagtige naburen te doen ontzien. De natie heeft zich van de regering afgewend; de natie heeft geleerd, en zij leert het nog dagelijks, dat zij van de regering niets te wachten heeft; dat zij zelve handen aan het werk moet slaan, om niet te bezwijken onder den druk van onverstandige en onberadene ministers.

Daarom is het van zooveel belang, wanneer men het onthaal ziet, met hetwelk de Nederlandsche burgerij de drukpersvervolgingen harer regering begroet. De tolken der bewindspartij kunnen geene woorden vinden, sterk genoeg, om het afgrijzen uit te drukken, met hetwelk de gewetenlooze, godtergende uitspattingen der diepgezonkene oppositie-pers, hunne argelooze, vrome gemoederen vervult. Zij beweren, om strijd, dat niemand, den schoonen naam van Hollander waardig, zonder den levendigsten afkeer en bitterste walging, zulke snoode taal kan lezen. Wat gebeurt onderwijl? Wordt de goddelooze, gewetenlooze oppositie-schrijver vrijgesproken, zoo regent het, van alle kanten, gelukwenschen, vreugdebetooningen en blijken van hulde; wordt hij veroordeeld, zoo vertoonen zich alom misnoegen, ontevredenheid en afkeuring.

»Hoe? is onze deftige, bezadigde Nederlandsche natie dan eensklaps zoo ongedurig en onrustig geworden, dat zij de oppositie bemint, alleen omdat zij oppositie, omdat zij de partij tegenover de partij van het bewind is? Is het alleen veranderlijkheid, wispelturigheid, omdat men wel eens wilde zien, hoe de minister-rok aan een nieuw lijf zou passen? omdat het geblaseerd publiek nieuwe sujetten wil zien debuteren en nieuwe rollen hooren opzeggen? Of is het peil der zedelijkheid van Nederland's burgerij zoo laag gezonken, dat elk, die schandaal verkiest te maken, van zelf op hare goedkeuring en toejuiching rekenen kan?

Noch het een, noch het ander. De Nederlander is van een bedaard en rustig gestel, schuw voor alles, wat het gewoon beloop zijner dagelijksche bezigheden te buiten gaat, geneigd, eer te veel dan te weinig aan zijne regenten over te laten. Uit diezelfde zucht tot gemak en dien geest van beschroomdheid, om zich te mengen in al die zaken, welke hij aanduidt als »zaken, die hem niet aan»gaan," of »zaken van welke hij geen »verstand heeft," is bij afkeerig van alle woeling en schandaal-makerij. Niets is hem antipathetischer dan een standje. De Franschman zou zijn werk wegsmijten en een half uur ver komen aandraven, om een' oploop bij te wonen; de Nederlander maakt een' omweg van een uur, om het te ontgaan.

Wanneer dus de Nederlander, in strijd met zijne behoudende natuur, het bewind afvalt en aan de oppositie zijnen bijval schenkt, dan mag men daaruit toch opmaken, dat de geest van het bestuur met den geest der burgerij in strijd is, dat regering en natie vijandig tegenover elkander staan, en dat de tolken der oppositie, inderdaad, de tolken zijn van wat in het gemoed der natie omgaat.

De regering heeft den strijd met de pers begonnen. Wel moge het haar bekomen! In dien strijd zijn overwinningen voor de regeringen even noodlottig als nederlagen. Men wekt de aandacht op, men vestigt het oog van het publiek juist op het kwetsbaar punt, dat men zooveel mogelijk bedekt moest zoeken te houden. En al gelukte het der regering, — wat nog aan geene regering gelukte, — de stem der vrije pers geheel te smoren, wat zou het gevolg zijn? Zou men het kwaad minder voelen, omdat men er niet over mogt klagen? Zal de kranke gezond worden, omdat zijn arts hem geboden heeft gezond te zijn? Of zal niet juist de ontevredenheid, die zich in het verborgene voedt, die mokkend den wrok van jaren bijeengaart en opkropt, voor eene regering duizend malen gevaarlijker zijn, dan de bitterste uitvallen en de schamperste aanmerkingen der oppositie. Bij eene vrije pers, weet de regering steeds, wat men haar ten laste legt, welke beschuldigingen zij te beantwoorden heeft, op wat wijze en tegen welke vijanden zij te kampen heeft. Stel, dat alle dagbladen geschreven werden als het *Journal de la Haye*, of de *Drentsche Courant* of de *Haagsche Nieuwsbode*, of de *Utrechtsche Avondpost*, ja, beter nog, in den kalmen, fatalistischen toon van den *Opregten Haarlemmer*, wat zou de regering uit zoodanige tolken van den geest des volks moeten opmaken? Dat de Nederlanders gebalsemde Egyptische mummiën waren? De regering zou of zich zelve voor een volmaakt wezen, eene ideaal-regering moeten houden, waaraan niets te verbeteren of te veranderen viel, of zij zou, als een kind in de duisternis,

angstig rondtasten naar de onzigtbare vijanden, die zij wist, dat om haar loerden, zonder dat zij eenige kennis had van welke zijde en met welke wapenen hare bestrijders den aanval zouden beginnen. —

Eene regering, die de organen der volksmeening bekampt, bekampt het volk zelf. Eene regering, die het volk bekampt, rukt het voetstuk om, dat haar schraagt; zij vermoordt zich-zelve. In zooverre zou men de drukpers-vervolgingen van dezen tijd als teekenen van ontbinding kunnen aanmerken van het ligchaam des bestuurs. Op deze wijze is het, dat impopulaire regeringen zich haren val voorbereiden.

Buitenlandsche berigten.

OOSTENRIJK.

Weenen, 3 april. Er is hier eene uitvoerige wet afgekondigd geworden, strekkende tot bescherming en verzekering van het verkeer met de spoorwegen in Oostenrijk. Daarin zijn niet enkel de policie-maatregelen opgenomen ter zeker-stelling van personen en goederen, maar daarbij worden deze gewigtige wegen voor handel en verkeer, als het ware, tot gemeenen eigendom des staats verklaard, onder algeheele beregting van dezen particulier tegenover de private ondernemingen. Daarmede is aan de spoorwegen een meer openbaar karakter gegeven, en zij die zich van dezelve bedienen, staan in gelijke verhouding als bij het gebruik maken van de publieke wegen. Het laten rijden van locomotieven, welke minder dan zes wielen hebben, is daarbij verboden; ook mogen treinen met personen, den afstand van zes mijlen weegs niet binnen een uur tijds afleggen, terwijl de treinen, met goederen, het traject van vier mijlen weegs evenmin in korter tijd mogen doen.

Weenen, 5 april. Met den Turkschen post van gisteren, is er een aan den heer *Metternich*, op bevel des sultans, gerigt schrijven van den grootvizier *Reschid*-pacha aangekomen, welks inhoud tot de verwachting geregtigt, dat de Turksch-Grieksche harrewarrerij spoedig bijgelegd zal zijn. Hier beschouwt men de zaak als afgedaan.

Van de Oostenrijk-Pruissische grenz, 30 maart. De hofraad, baron *Werner*, naar bekend is, een uitmuntend, tot de gewigtigste zendingen steeds gebruikt wordend diplomaat der Oostenrijksche staats-kanselarij, is, op reis naar Berlijn, hier doorgekomen. Vermoedelijk betreft zijne missie dit maal een gezamenlijk te nemen besluit in zake der onderwerpen, welke eerlang op de Duitsche Bondszitting zullen behandeld worden, onder welke de pers-wetgeving bovenaan staat.

PRUISSEN.

Berlijn, 8 april. De koning heeft wederom twee belangrijke besluiten genomen: 1e. dat voortaan aan allen, die van het mannelijk geslacht zijn en wien het regt tot het dragen der nationale kokarde niet ontzegd of ontnomen is, toegang zullen hebben tot de mondelinge, op de wet van 17 julij 1846 gebouwde en te voeren, regtsgedingen; zullende alleen zij, overigens, daarvan uitgesloten worden, wier uiterlijk aanzien of voorkomen van dien aard is, dat de orde en welvoegelijkheid daardoor zouden kunnen worde in gevaar gebragt, wat aan het oordeel des regters overgelaten blijft; terwijl, eindelijk, alle, bij de behandeld wordende zaken niet betrokkene personen zich zullen hebben te verwijderen, indien de regter dit, op grond van publiek belang, of uit een zedelijk oogpunt, noodig acht; 2o. heeft Z. M. gelijke bepalingen vastgesteld voor *burgerlijke* procedures, (behalve alleen, in gedingen wegens *echtscheiding*) en uitgenomen, dat de openbaarheid ten deze kan worden uitgesloten op verzoek der partijen of éene derzelve; indien de regter zich met de daarvoor aangevoerde gronden vereenigt.

— De vroeger verspreide geruchten nopens een feestelijken intogt of inhaling des konings, op den openingsdag van den landdag schijnen zich niet te bevestigen; intusschen zal er geene plegtige opening des landdags plaats hebben, in zooverre, dat de koning, omgeven van de prinsen, de groot-waardigheden-dragers en ministers, in de vergadering zal verschijnen. Daarbij zullen de rijks-insignien hem vooruitgedragen worden, de scepter en de kroon door de generaals *Boijer* en *Krauseneck*. Van af den troon zal Z. M. aan de beide maarschalken des landdags de maarschalks-staven overhandigen. Wat de te houden *troonrede* betreft, waarop teregt het meest de aandacht des publieks gespannen is, deze zal nog den avond der opening van de landdags-zitting in de *Allg. Pr. Ztg.* publiek worden gemaakt. De voor den landdag te volgen orde van zaken en discussiën is eerst dezer dagen vastgesteld geworden; volgens dezelve, zullen de handelingen vrij uitvoerig, met opgave der sprekers, gepubliceerd worden; blijvende het, intusschen, aan den fungerenden staats-commissaris, — den minister van binnenlandsche zaken, — voorbehouden het, in zijn oog, niet toelaatbare daaruit te ligten. De vraag, of de landdag op de troonrede antwoorden zal, dan niet, heeft aanleiding gegeven tot eene conferentie tusschen den heer *von Bodelschwingh* en de landdags-presidenten en het resultaat daarvan is, dat eene, — doch niet te wijdloopige, — discussie toegelaten zal worden.

HESSEN.

Kassel, 5 april. Uit Opper-Hessen is weder eene geheele gemeente, Pfersdorf bij Büdingen, 250 koppen sterk, over Antwerpen naar New-York verhuisd. De burgemeester en zelfs de policie stoot zich aan den trein aan, welke, behalve het privaat, nog een gemeentelijk vermogen van *f* 30,000 aan gereed geld met zich voert. De regering heeft der gemeente, tot aan hare inscheping toe een gelastigde medegegeven, waarvoor men haar zeer dankbaar is.

Kassel, 6 april. Men hoort thans, dat schier alle streken van Keur-Hessen, van eene groote menigte, zich tot landverhuizing gereed makende personen en het getal derzelve is oneindig grooter dan ooit vroeger. Dit feit is het onderwerp geworden van ernstige overweging in het ministerie, onder het voorzitterschap van den keurprins medegedeeld, welke tot het besluit geleid heeft, berigten in te winnen van alle plaatselijke besturen, aangaande de *oorzaken* der menigvuldige verhuizingen naar Amerika.

HANOVER.

Hannover, 10 april. Nadat de Tweede Kamer driemaal besloten had, den boekhandel vrij te laten, heeft zij, niettemin, dat besluit weder ingetrokken en zich onderworpen aan het voorschrift der nieuwe verordening op ambachten, neringen en bedrijven, volgens hetwelk de boekhandel, om redenen van openbare orde en uit het oogpunt der zedelijkheid, »*bewaakt* worde. Er ontbraken vele leden der oppositie, van welke omstandigheid, dit *vierde* besluit, der Kamer grootendeels wordt geweten.

ENGELAND.

Londen, 30 april. Volgens berigten uit Dublin, bevatten de dagbladen uit de Iersche provinciën eene schrikwekkende lijst van misdaden. Het aantal moorden, brandstichtingen, diefstallen, enz. is zeer aanzienlijk. Een vee-fokker heeft op die wijze, binnen weinige dagen, 154 schapen verloren.

— Het volgende stuk uit de aanspraak van den dervoornaamste redenaars van het Jonge Ierland, den heer *Meagher*, eene redevoering, die herhaalde malen door luide bewijzen van toejuiching is afgebroken, zal een denkbeeld kunnen geven van den geest, die de *meeting* van 11 woensdag bezielde:

Na op de noodzakelijkheid, te hebben aangedrongen om krachtiger dan ooit te kampen, ten einde het *repeal* der unie te verkrijgen, zegt de spreker het navolgende:

»Eenigen willen dezen kamp nog uitstellen, maar de hongersnood heeft reeds genoeg voor Engeland gedaan, het moet niet verder gaan; het moet ons niet noodzaken, om een verdrag te sluiten. Wanneer wij eenmaal verslagen zijn, zal Engeland ons willen vertrappen. Wat zegt men thans in Engeland? wat zegt de *Times?* »Ierland hangt thans van de genade van Engeland af; na eeuwen zal Engeland, eindelijk, over Ierland heerschen en het behandelen als een overwonnen land." Ja, Ierland hangt van de genade van Engeland af! Engeland heeft zijne laatste en beslissende zegepraal behaald! De oorlog is geëindigd, en Ierland is slechts een overwonnen land. De langzaamheid en zuinigheid van lord *John Russell* hebben de overwinning behaald. Dat het Hoogerhuis en Lagerhuis hunnen dank betuigen aan dien slechten en zegepralenden oeconomist.

»Engeland, uwe groote moeijelijkheid bestaat niet meer. Uwe roode banieren wapperen niet meer op Mullaghmast, waar gij gemoord hebt, noch te Limerick, waar gij meineedig werdt, noch op het paleis van den senaat, waar gij bedrogen hebt, noch in het Customhouse, waar gij gestolen hebt; — maar zij wapperen, even als een bloedig schrikbeeld, over die dreigende kerkhoven, waar de getitelde gierigaard uit uw kabinet, den veldslag heeft gewonnen, dien uwe soldaten niet behalen konden.

»Amerika heeft zijnen arend, laat Engeland zijnen gier hebben. Welk beter zinnebeeld zou er gevonden kunnen worden voor eene natie, wier staatkunde, den dood zaait, wier koophandel zich met de voordeelen van den hongersnood verrijkt. Maar neen! het heeft te spoedig willen zegepralen. Ierland is, God dank, nog niet verslagen. Het ligt geknield, maar zijne uitgestrekte hand is tegen den reus geheven. Er bestaat hoop voor Ierland, zoolang er menschen daar leven. Duizende slagtoffers zijn omgekomen, maar het lot dergenen, die gevallen zijn, moet den ijver aanprikkelen van hen, die ze overleven."

Deze woorden, met eene buitengewone geestdrift uitgesproken, hebben in de geheele vergadering eene aandoening, eene geestdrift te weeg gebragt, die zich niet beschrijven laat.

FRANKRIJK.

Parijs, 11 april. Op woensdag 14 april zal de atmospherische spoorweg van St. Germain voor het publiek opengesteld worden.

— Men leest in het *Journal des Débats* het volgende: Verscheidene Parijsche dagbladen hebben berigt, dat de estafette, die gisteren uit Spanje aangekomen was, de tijding medegebragt had, dat ernstige en zelfs de persoon der koningin bedreigende onlusten te Madrid uitgebroken waren. De brieven welke wij hebben ontvangen en tot den 5den dezer loopen, gewagen met geen enkel woord van deze onlusten. De koningin heeft, integendeel, naar gewoonte, een langen wandelrid op het Prado en in de straten van Madrid in eene open kales gedaan. Toen zij de Puerta del Sol overreed, werd zij door talrijke vivats ontvangen.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 13 april. Z. M. heeft benoemd tot regter, in de arrondissements-regtbank te Utrecht, jhr. mr. *J. L. Ram*, thans substituut-griffier bij die regtbank; tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Maastricht, mr. *M. H. Battu*, thans regter-plaatsvervanger in die regtbank; tot procureur bij de arrondissements-regtbank te Deventer, mr. *G. Dumbar*, advocaat en plaatsvervangend kantonregter aldaar; tot derzelver tegenwoordige functien herbenoemd en bij continuatie aangesteld: tot plaatsvervangend kantonregter te Eindhoven, *J. C. Smits*, en te Oirschot, mr. *A. J. H. van Baar*; tot kantonregter te Apeldoorn, mr. *J. E. R. van Hasselt*; tot griffier bij het kantongeregt te Nijmegen, mr. *R. O. G. Verheijen*; tot plaatsvervangend kantonregter te Arnhem, mr. *H. J. Kronenberg*; tot plaatsvervangend kantonregter te Zutphen, mr. *H. J. Arndesch van Homelo*; tot kantonregter te Brielle, mr. *P. J. Suringar*; tot kantonregter te Brielle, mr. *W. Jongejan*; tot plaatsvervangend kantonregter te Rotterdam, no. 11, mr. *D. J. P. Bogaers*; tot plaatsvervangend kantonregter [illegible] *C. Soetbroodt Piccardt*, tot procureur bij de arrondissements-regtbank te 's Gravenhage, mr. *P. J. Eyssell*, advocaat aldaar.

— Z. M. heeft aan mr. *J. Meulman*, op het daartoe door hem te kennen gegeven verlangen, eervol ontslag verleend als adjunct-houtvester van het 1ste jagt...

— Door Z. M. is goedgekeurd de beroeping, tot predikant bij de hervormde gemeente te Leiden, van *F. H. G. van Iterson*, predikant te Arnhem.

— Wij kunnen bij deze de voor de provincie Noord-Holland zoo heugelijke tijding mededeelen, dat Z. M. bij besluit van den 23sten maart jl. de daarbij betrokken ministeriën heeft gemagtigd, de concessie voor den spoorweg van Amsterdam naar den Helder met eenen zijtak van Castricum op Haarlem, waarvoor zich te Parijs eene maatschappij geformeerd heeft, te kunnen verleenen, zoodat men eerstdaags met de voorloopige werkzaamheden daaraan, eene

aanvang zal maken. Bij de menigvuldige petitiën uit de voornoemde provincie ten gunste dezer onderneming uitgegaan, telt men thans mede eene van de stad Alkmaar.

Delft, *12 april.* Heden namiddag circa 4 ure, is er weder eene proef genomen op den spoorweg van 's Hage, langs deze stad, tot de Poldervaart bij Schiedam; het was eene locomotief en daarachter een open rijtuig, waarin zich bevonden de heer *Oudshoorn*, hoofdopzigter, en nog eenige andere personen; het zoogenaamde Kromme laantje is men met gang overgereden, zoodat deze nieuwe proef weder het bewijs oplevert, dat zulks zonder gevaar kan geschieden.

's Hertogenbosch, *12 april.* Wij zijn verzocht de aandacht van alle belanghebbenden te vestigen op de weder meer en meer toenemende hoeveelheid vreemde koperen munt, welke sedert eenigen tijd in omloop gebragt wordt. Nog niet lang geleden, was dezelve zoo goed als opgeruimd. De speculatie-geest is weder ontwaakt en de burger wordt weder bedrogen.

Groningen, *10 april.* Wij kunnen thans nopens de oude zestehalven, berigten, dat de in regten genomene maatregelen die heilzame uitwerking hebben gehad, dat men den vroegeren weerzin tegen die oude zestehalven geheel schijnt afgelegd te hebben. Dit althans zoude men opmaken uit eene geregtelijke acte, welke ll. woensdag, ter requisitie van den heer ontvanger der directe belastingen te Groningen, aan de partij is beteekend, waarbij de eerste aan de laatste verklaard heeft, vaardig te zijn, de vroeger aangebodene en in consignatie gebragte gelden tot zich te nemen, tevens onder protest tegen alle verdere in deze zaak te maken kosten. — Schoon alzoo hierdoor het nader onderzoek omtrent de regtsgeldigheid van het zooveel besprokene besluit des ministers van financiën is afgesneden, zal men, echter, uit den afloop dezer zaak eenigzins tot de waarde dier ministeriële resolutie kunnen besluiten. (!!)

— Misschien kan het zijn nut hebben, dat het publiek worde bekend gemaakt met een bedrog van zeer bijzonderen aard, dat dezer dagen gepleegd is tegen eenen ervaren (?) financiëlen ambtenaar. Wanneer toch iemand, wien dagelijks banknoten en muntbiljetten door de handen gaan, daarvan *dupe* kan worden, hoeveel te meer staat daarvoor dan bloot de minder kundige en de zoogenoemde eenvoudige man. Iemand vervoegt zich ten kantore van eenen rijksontvanger, in deze provincie, met het verzoek, om hem een papier, dat hij vertoont, voor specie te willen verwisselen. De ontvanger ziet het stuk aan voor eene banknoot, ter waarde van honderd guldens en wisselt het tegen betaling dier som in, vervolgens zendt hij het, bij de storting, aan den ... agent doch ontvangt het terug, met te kennengeving, dat het stuk geene banknoot is, maar eenvoudig eene *pistâche-enveloppe.* Het stukje papier, hoewel overigens in alles, ook wat de naamteekeningen betreft, met eene banknoot overeenkomende, verschilt daarvan toch aanmerkelijk in grootte, als houdende in de lengte slechts negen en in de breedte vijf duimen, terwijl eene banknoot lang is 21 en breed 7 duimen. Overigens staan er duidelijk op te lezen de woorden *valeur en bonbons* en is het niet voorzien van watermerk, zoodat een dergelijk stuk al zeer gemakkelijk van een gewoon bankbiljet te onderkennen is.

— Wij vernemen, dat, dezer dagen, weder uit alle oorden van dit gewest adressen tegen de aanneming van het wets-ontwerp tot intrekking der graanwet en tot vaststelling van nieuwe bepalingen, betreffende den invoer van andere levensmiddelen, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn ingezonden, waarbij het ongenoegzame der reden voor de opheffing dier wet, en het ondoeltreffende en verderfelijke van het voorgestelde onderwerp voor den graanbouw wordt aangetoond. In het voormalig Fivelingo-kwartier alleen hebben zich 340 personen geadresseerd, te zamen bezitters of gebruikers van meer dan 15000 bunders land.

Zwolle, *9 april.* De Duitschers, die gewoon zijn des zomers over te komen, om in de veenen van de Dedemsvaart te arbeiden, hadden voor eenigen tijd afgevaardigden gezonden, om over verhooging van het arbeidsloon te onderhandelen, daar de buitengewone duurte van alle levensmiddelen het hun ondoenlijk maakte, om op de oude voorwaarden over te komen en het werk te aanvaarden. De verveeners hadden geantwoord, dat zij zich hieromtrent geene bepalingen konden laten voorschrijven en dat de arbeiders, zoo zij wilden overkomen, het aan hen moesten overlaten, om te zien, of de omstandigheden eenige vermeerdering van loon zouden toelaten. — Nu vernemen wij, dat deze Duitsche werklieden reeds verleden week en dus ruim veertien dagen vroeger dan anders, zonder van eenige verandering van voorwaarden te reppen, ten getale van omstreeks 300 te Dedemsvaart zijn aangekomen, om werk en brood te zoeken, wat zij te huis missen. Ofschoon het werksaizoen nog niet is aangebroken, en het werk door den nachtvorst zelfs niet zonder schade geschiedde, hebben de verveeners deze lieden, echter, dadelijk tot den arbeid toegelaten. Vroeger hadden arbeiders uit Bentheim aangeboden, zonder eenig ander loon, dan den kost, het werk te willen op zich nemen.

Zwolle, *12 april.* Heden middag werd door de politie alhier op heeterdaad aangehouden eene vrouw, te huis behoorende bij Kampen, die, onder voorwendsel van aalmoezen te vragen, zich van sleutels van deuren en kelderluiken meester maakte; zes zoodanige sleutels en eenig linnengoed, hetwelk zij mede bekent gestolen te hebben, heeft men bij haar gevonden, en het zal uit den verderen loop der zaak moeten blijken, of het stelen der sleutels ook met andere oogmerken, dan enkel om derzelver geringe waarde, werd verrigt.

Nijmegen, *12 april.* In den avond van 12 januari geraakten een hooi- en een korenberg, beiden vol geladen, toebehoorende aan *P. van de Pol*, logementhouder en landbouwer te Valburg, in brand, welke niettegenstaande alle aangebragte hulp niet konden gered worden; de belendende huizen en eenderde hooi- en korenberg bleven door de aangebragte hulp der brandspuiten gelukkig behouden. Ofschoon de oorzaak van dit ongeval aanvankelijk onbekend bleef, vernemen wij thans, dat zulks aan *kwaadwilligheid* moet worden toegeschreven. Eene commissie uit de arrondissements-regtbank alhier heeft zich ll. zaturdag naar gemelde gemeente Valburg begeven en aldaar het vereischte onderzoek geopend, hetwelk op heden is voortgezet.

Arnhem, *14 april.* Dezer dagen behelsde de *Kölnische Ztg.* een berigt van den »*Neder-Rijn*", welks schrijver heftig lostrok tegen de behandeling, welke in Holland, met name te Rotterdam, den landverhuizers aangedaan wordt en welke, vooral wat de inscheping en het verblijf op de schepen, de reis, den leeftogt, enz. betreft, volgens dien schrijver, den naam van *mishandeling* zou verdienen. De dagbladen hier te lande namen dat berigt op en daaronder ook de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, welke dien berigtgever tevens eenige teregtwijzingen deed geworden. Thans komt die berigtgever op nieuw daarop terug en hij blijft zijn beweren geheel volhouden. Het is in het belang der Nederlandsche reederij en scheepvaart wenschelijk, dat òf de valschheid van bovengemeld berigt ontegensprekelijk bewezen, òf, zoo dit niet mogelijk zij, alle *grond* voor dergelijke berigten voortaan weggenomen worde.

Ingezonden stukken.

De graanwet en de Groningger monopolisten.

»De borstelighe swynen maken meer ghekryts, dan de woldraghende schaapkens."

DIRK VOLKERTSZ. COORNHERT.

Onder bovenstaand opschrift komt in de *Arnhemsche Courant* van den 7den januari een artikel voor, waarin men tracht te wederleggen den inhoud van een paar stukken, ter verdediging der graanwet, vroeger van hier bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingezonden. Aan het slot van dat artikel wordt de lezer bekend gemaakt, dat de inzender van hetzelve een der onderteekenaars is van het in vele opzigten merkwaardige Zutphensche adres tegen de graanwet, in 1846 aan de Kamer ingezonden en onder anderen, ook geteekend door een paar leden der Geldersche commissie van landbouw.

Wanneer wij de namen (1) van hen, welke het adres onderteekend hebben, nazien, dan bevinden wij — en dit is hier zeker opmerkelijk — dat het bijna allen, hetzij regtsgeleerden of desulken zijn, die tot den adelstand of tot de hoogere ambtenaren behooren, dus menschen, bij welke men opvoeding en zelfs fijne beschouwing mag veronderstellen, en dan is het waarlijk een allertreurigst verschijnsel, dat deze aanzienlijke heeren zoo weinig besef van ware beschaving toonen te bezitten, dat een hunner openlijk, als woordvoerder, als Coryphaeus der troep durft optreden, om op eene zoo hoogst onbescheidene, den beschaafden man onteerende, wijze de pen te voeren en in eenige snoevende en holklinkende volzinnen tegen ons op te trekken en zulks *alléén*, *omdat men met ons in gevoelen verschilt nopens een staathuishoudkundig onderwerp*, *hetwelk de beroemdste staathuishoudkundigen van vroegeren en lateren tijd heeft bezig gehouden en waarbij een groot deel der bevolking*, *ja geheel het vaderland*, *durven wij zeggen*, *het grootste belang heeft.* Waarlijk, het heeft ons ten hoogste verwonderd en tevens leed gedaan, dat men zich van zulke schandelijke wapenen tegen ons bediend heeft; doch ook hier geldt het: *Ex ungue leonem!* Meer over de liefdelooze en onbescheiden toon, waarin dat artikel geschreven is, hier te zeggen, achten wij overbodig en nutteloos, te meer daar de belangrijkheid van het onderwerp-zelve zulks verbiedt. Wij zullen liever, voor zoo veel de tijd ons zulks vergunt, trachten, om de gemaakte bedenkingen — indien zij dezen naam en niet eerder dien van zoutelooze, met ironie vermengde, wartaal verdienen — te beantwoorden en te wederleggen en laten het aan het bedaard oordeel van den belangstellenden en onpartijdigen lezer over, te beslissen, wie, in dezen, het regt aan zijne zijde snoert.

Doch, voordat wij daartoe overgaan, moeten wij eerst aan onzen Coryphaeus en tevens aan het publiek de vraag doen, of het wel eerlijk, wel braaf en loijaal gehandeld is, ons, Groninger adressanten, met den naam van monopolisten te betitelen? Ons, die onze memorie met de volgende woorden sluiten? »Men leide hieruit niet af, dat wij zouden ontken»nen, dat, zoo een algemeen vrije handel mogelijk »was, zulks niet in vele opzigten wenschelijk ware — »noen, *dat zij verre*, en ofschoon de *Nederlanders*, »van alle ingezetenen der onderscheidene staten in »gansch *Europa*, per hoofd het zwaarste belast zijn, »*wij verklaren bij deze*, *dat wij geene concurrentie vreezen*, *en nimmer een'* GEHEEL VRIJEN HANDEL *zul»len bestrijden*, *indien het mogelijk ware*, *om eene ge»lijke vrijheid van andere natiën te verkrijgen;* mogt »het aan onze regering kunnen gelukken, in *Engeland*, »*Frankrijk*, de *Tolverbonds-staten* en *België* zoo»danige overeenkomsten met alle deze staten tot stand »te brengen, dan zouden wij niet te vreezen hebben, »om, gelijk in 1823, met granen overvoerd te wor»den, uit landen, waar men de granen tot la»gere prijzen kan voortbrengen dan ons, met alle »vlijt, onder het bestaande belasting-stelsel mogelijk »is; — — — — mogt dit eens tot stand kunnen ko»men, *een onzer hartelijkste wenschen zoude ver»vuld zijn;* terwijl wij ten slotte vertrouwen, *dat »allen*, *die met ons in gevoelen verschillen*, *omtrent »het noodzakelijke van beschermende regten voor »den landbouw*, *deze onze betuiging op prijs stel»len.*" Blijk hier nu uit, dat wij monopolisten zijn en dat wij ten koste van anderen het brood der luiheid wenschen te eten? Neen, zeker niet! en met n. regt, voorwaar, zouden wij de onderteekenaren van het Zutphensche adres met den titel van aristocraten kunnen begroeten, althans hunnen woordvoerder, onzen schrijver in de *Arnhemsche Courant.* Deze toch, die zich zoo gaarne wil voordoen als de kampvechter voor de armen en lagere volksklassen, die zich als een voorstander van vrijen handel wil doen kennen, had dan zijne hoogwijze aandacht wel het eerste moeten vestigen op *de wet op het gemaal*, daar deze toch, en niet de graanwet, het brood voor de massa duur maakt en tevens had hij moeten denken aan de veelsoortige bescherming en prerogatiiven, welke men zoo ruimschoots en kwistig aan onze om vrijen graanhandel schreeuwende, handelsmannen, schenkt! De regtvaardigheid vorderde dit immers!

Men vangt dan aan met de vermelding van de dagteekening der *Groninger Courant*, waarin de uitnoodiging tot wederlegging der stukken, voor het behoud der graanwet, geplaatst is geweest en beschuldigt daarna, »dat hetgeen men ons (*Coryphaeus*, »namelijk) als eene onwedersprekelijke verdediging der »graanwet wil opdisschen, reeds twee jaren datum »heeft," terwijl in de *Groninger Courant* uitdrukkelijk vermeld stond: »Memorie, inhoudende beswa»ren tegen de voorgedragene wijzigingen in de thans »bestaande graanwet, *in 1844* door vijftien land»bouwers in dit gewest geteekend." Onaangezien men dit dus vooraf heeft geweten, verzwijgt men zulks en grondt daarop eene beschuldiging. Weinige regels verder zegt men, na ons van *kinderlijke onnoozelheid* te hebben beschuldigd, dat wij *op dit oogenblik* de graanwet trachten te verdedigen, door breedvoerig te betoogen »1o. dat Engeland, noch Frankrijk noch België immer hunne graanwetten zul»len vaarwel zeggen; 2o. dat de graanwet geene oor»zaak kan zijn van bovenmatige stijging van den »broodprijs en dat, (NB.) *in het belang* van den ar»me, de bescherming onmisbaar is; 3o. dat de han»del door de graanwet niet kan worden benadeeld, »en veeleer daaruit voordeel moet trekken." Wij vragen of dat logisch, wat zeg ik; of dat eerlijk en ter goeder trouw geredeneerd is? — onze stukken *twee jaren oud* te noemen en dadelijk daarop te laten volgen, dat wij toonen vreemd te zijn gebleven, niet slechts aan de gebeurtenissen in Europa, maar ook aan die in ons eigen vaderland, »*door te trach»ten op dit tijdstip de graanwet te verdedigen*"; en nu vermeldt gij omstandigheden, die plaats hadden *na* het stellen en inzenden van onze stukken. Waarlijk; wel hadden wij zulks kunnen verwachten van een' der patiënten van dr. RAMAER — nimmer van een' der onderteekenaren van het Zutphensche adres! Het doet ons leed, dat wij uit dit uw geschrijf moeten afleiden, dat gij onnoozelheid met goede trouw verwart en voor scherpzinnigheid eene kunst

(1) Zijnde de heeren: J. F. F. VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT TOT EHZE, *lid der ridderschap van Gelderland;* W. C. H. STARING, *lid van de commissie van landbouw*, J. C. J. VAN LÖBEN SELS, *oud lid der staten van Gelderland;* J. L. UMBGROVE, *lid der staten van Gelderland;* LAURENS KLEIN; SAPPIUS GRAEVESTEIN; J. A. DE VULLER, *burgemeester van Gorssel;* VAN DIJK VAN 'T VELDE; C. VAN PANHUIJS, *lid der staten van Gelderland*, *burgemeester van Vorden;* C. I. J. STORM VAN 'S GRAVESANDE; STOOP TOT ONTSTEIN; H. J. SWAVING, *kantonregter te Groenlo;* H. F. LULOFS, *lid der staten van Gelderland;* C. TEN HOOPEN; H. J. OP TEN NOORT, *lid der staten van Gelderland;* L. A. J. W. SLOET, *lid der staten van Gelderland;* P. N. QUARLES VAN UFFORD, *lid van de arrondissements-regtbank;* I. J. STORM VAN 'S GRAVENSANDE, *directeur van het postkantoor;* M. J. VAN LÖBEN SELS, *advokaat en notaris;* BRANTS, *lid van de commissie van landbouw;* W. J. SWAVING, *bewaarder der hypotheken en van het kadaster.*

houdt, die wij hier in Groningen, ook in regtsgeleerden, ten hoogsten afkeuren.

Uwe drie punten zullen wij daarom, echter, niet met stilzwijgen voorbijgaan. Het eerste punt dan wederlegt gij door bloot te zeggen: »Sedert eenige »maanden hebben die wetten in Engeland opgehouden »te bestaan." Dat gezegde alléén bewijst voldoende en overtuigend genoeg, dat gij de zaak, waarover gij schrijft, niet genoeg kent en u bemoeit met zaken, buiten uw bereik gelegen. En dan zulks te doen op eene zoo meesterachtige en brommende toon! Foei, mijnheer de staatshuishoudkundige woordvoerder! Wij zullen u, echter, bescheiden teregt helpen. Weet dan, dat, toen gij uw artikel schreeft, in Engeland de graanwet bestond, door den minister PEEL voorgedragen en wel in dier voege, dat, als de middelprijs der tarwe *f* 12,00 het mud was, dan moest van de buitenlandsche tarwe, om aldaar in consumtie te kunnen worden toegelaten, per mud 80 cents of *f* 24.00 per last inkomende regten worden betaald! terwijl onze, met vernietiging bedreigd wordende, graanwet, die door u zoo vinnig en in een' ultra-aristocratischen geest wordt bestreden, bij een' middelprijs van *f* 9.00 de inkomende regten reeds tot het minimum of 25 cents bepaalt, dat is, *f* 7.50 per last, terwijl, naar de wet van PEEL, bij eenen prijs van *f* 9.00 voor het mud tarwe, het inkomend regt in Engeland *f* 2.00 per mud beloopt of *f* 60.00 per last! Indien gij in Engeland uw verblijf hieldt, dan hadt gij zeker en ongetwijfeld met meer grond — daaraan valt niet te twijfelen — het tarief van PEEL *bestreden* en u op ons gematigder schaalregt beroepen. Dat wij in 1844 niet hebben vooruitgezien, dat men in Engeland de schaal van hooge regten in 1846 zoude wijzigen, zulks erkennen wij gaarne, ook dat wij het niet hadden verwacht, maar gelooven tevens, dat zulks zonder buitengewone omstandigheden en staatkundige bijoogmerken welligt, zeker nog niet zoo spoedig zoude hebben plaats gevonden. Wat de gevolgen zullen zijn of worden van de bemoeijingen in Frankrijk en België, ter verkrijging van vrijen graanhandel, zal de tijd nog moeten leren. — Omtrent uw *tweede* punt refereren wij ons aan hetgeen men omtrent den invloed der graanwet op den prijs van het brood gezegd heeft in het adres van uwe gewestgenooten uit de omstreken van Elburg, ter wederlegging van het adres, waarvan gij uwen titel ontleent. Omtrent het *derde* punt roept gij uit: »Hoe! de handel kan de graanwet niet scha»den, en toen de aardappel mislukte, waren onze voor»raadschuren ledig en weigerde de handel ons? (de »aristocratie wilt gij zeker zeggen) zijne diensten." Gij hebt hier zeker bloot willen zeggen: »Hoe! de »graanwet kan de handel niet schaden?" dit toch laat zich nog denken en raden van iemand, althans, die toont, dat hij niet weet, wat hij schrijft, maar hoe gij bij het overige en vooral bij het onbillijke en onregtvaardige verwijt jegens den handel komt, is ons geheel raadsel en moet ieder' zaakkundige onbegrijpelijk zijn, tenzij men ingewijde van uw corps of in dienst der aristocratie is. Waarlijk, gij toont door uw geschrijf, mijnheer! een vreemdeling in Jerusalem te zijn; want gij hebt zeker niet geweten, dat de voorraad van granen in julij 1845, (hetzelfde zomer, waarin de aardappel voor het eerst mislukte) in consumtie en in entrepôt in de voornaamste Nederlandsche handelssteden *grooter* was dan in menig ander jaar *bij vrijen graanhandel*, in dat saisoen, het geval is geweest. En weigerde de handel zijne diensten? Menig handelaar zal zeker wel denken, had ik dat maar gedaan! Weet dan mijnheer! dat de handel veel te veel ontbood; dat daarop door velen groote schade werd geleden; dat in het voorjaar van 1846 de prijzen van alle graan-soorten steeds dalende waren en men te Amsterdam niet van het voorhanden graan konde afkomen; dat velen hunne ontboden granen bij aankomst moesten verkoopen en daardoor ongelukkig zijn geworden; dat de gevolgen daarvan niet te berekenen zouden geweest zijn, indien de graanprijzen zich niet hadden hersteld door de herhaling der aardappelen-siekte en door de niet minder treurige uitkomst der rogge-oogst over een groot deel van Europa. Ware dit niet voorgevallen, gewis men had dan weder eene kostbare en rampvolle proef gehad van de gevolgen van den invoer eener groote massa granen, zonder die elders te kunnen slijten. (*Vervolg hierna.*)

(*Vervolg hierna.*)

Advertentiën.

De Notaris Mr. *JB. NIJHOFF* maakt bekend, dat de navolgende soliede VASTE PANDEN, binnen *Arnhem*, bij vroegere aankondigingen breeder omschreven, op den 12den dezer, in het Logement *den Vergulden Arend* aldaar, zijn ingezet op de prijzen, achter elk artikel uitgedrukt, als:

	Jaarlijksche opbrengst.	Inzet-prijs.
1o. Het HEERENHUIS, met ruimen TUIN en PAKHUIS, in de Walstraat, in huur bij de Heeren Luitenant-kolonel *GUERIN* en *GEBROEDERS JAëGER*	*f* 550 00	*f* 3902
2o. STAL en KOETSHUIS aldaar	» 51.00	—
Massa van 1 en 2		» 5220
3o. HUIS en ERF aldaar, zijnde *vier* WONINGEN	» 225.00	» 1426
Massa van 2 en 3		» 1750
4o. HUIS en ERF aldaar, zijnde *vier* WONINGEN	» 362 80	» 1755
5o. HUIS en ERF aldaar, zijnde differente WONINGEN	» 286.00	» 1226
Massa van 3, 4 en 5		» 4407
Massa van 2, 3, 4 en 5		» 5007
6o. HUIS en ERF, in de Brouwersteeg	» 78.00	» 595
7o. HUIS en ERF aldaar	» 91.00	» 725
Massa van 6 en 7		» 1389
8o. HUIS en ERF, in de Oeverstraat	» 210.00	» 2045
9o. HUIS, in de Langstraat	» 33.80	» 421
Generale opbrengst	*f* 1887.60	

De helft der kooppenningen kan, des verkiezende, tegen 4 pCt. gevestigd blijven.

De toeslag blijft bepaald op den 26sten dezer, des avonds ten 7 ure, terzelfder plaatse, zullende alsdan tevens worden verkocht:

Drie VROUWEN-ZITPLAATSEN in de Groote Kerk, te *Arnhem*.

De Gebouwen zijn te zien dagelijks, Zon- en Feestdagen uitgezonderd; ten aanzien echter, van de perceelen 1 en 2 alleen des Woensdags, van 10 tot 4 uur.

Op den 22sten en 29sten April 1847, telkens des avonds om 7 ure, ten Huize van *FLORUSSEN*, aan de Steenstraat, te *Arnhem*, zal, bij inzet en toeslag, geveild, en, *zonder beraad*, worden verkocht, om met 1 Mei eerstkomende te aanvaarden:

Een HUIS en ERF, staande en gelegen te *Arnhem* in de Langstraat, Sectie O, No. 1148, bestaande in BENEDEN- en BOVENWONING met VRIJEN OPGANG.

Zijnde dagelijks te bezigtigen, en onderrigt omtrent de conditiën te bekomen bij den bewoner *A. KONING* en den Notaris *GODEFROY*.

† † † Aan het huis, bewoond door den Wel Edelen Heer *MARGADANT*, staande aan de Laan naar *Rosendaal*, zal men op den 26sten April 1847, aan te vangen des morgens ten 10 ure, ten overstaan van den te *Ve*[lp] gevestigden Notaris *VAN ROSENTHAL*, in het openbaar verkoopen: den INBOEDEL, waaronder Mahonijhouten KABINET, CONSOLE, BENANT KASTJES, MANGEL, LEDEKANT, BED en DEKENS, SPIEGELS, VLOERKLEEDEN, VUURHAARDEN, TAFELS, STOELEN, BOEKENKAST, KOPER-, TIN-, BLIK- en AARDEWERK.

Alles Vrijdag en Zaturdag te voren van 10 tot 4 uren te zien.

J. HENNEKE, Fabrijkant in Parapluies en Parasols, enz., boven in de Bakkerstraat, Wijk D, No. 126, te *Arnhem*, heeft de eer, ter kennis van het Publiek te brengen, dat hij heden uit *Parijs* heeft ontvangen een schoon assortiment PARASOLS en andere, tot zijn vak behoorende, ARTIKELEN. Hij blijft zich zeer in de gunst van een ieder aanbevelen, kunnende men zich van eene allersoliedste bediening verzekerd houden.

† † † Ik ondergeteekende heb de eer, door deze, ter kennis te brengen, dat ik mij als BEHANGERS-BAAS hier ter Stede heb gevestigd, en hoop door een algemeen vertrouwen begunstigd te mogen worden, hetwelk ik mij zal trachten waardig te maken, door prompte en allezins soliede bediening.

Arnhem, 14 April 1847.

H. MERTS,
Mr. Behanger en Stoffeerder,
Bakkerstraat, Wijk A., No. 89.

† † † De Ondergeteekende verwittigt een' ieder, dat hij niemand heeft gemagtigd, om op zijnen naam of op zijne rekening eenige BESTELLINGEN of AANKOOPEN, van welken aard ook, te doen.

Arnhem, den 14den April 1847.

M. H. CONRAD.

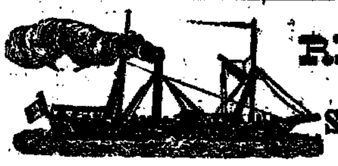

RIJN- EN IJSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienstregeling voor de maand April 1847.

Van [illegible] en *Keulen*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des namiddags om 4 uur; in correspondentie met den tweeden Spoortrein van *Amsterdam*.

Van *Keulen* naar *Dusseldorp*, *Wezel* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des avonds om 8 uur; in correspondentie met den derden of vierden Spoortrein naar *Utrecht*, *Amsterdam*, *Haarlem*, *Leiden* en *'s Gravenhage*.

Van *Arnhem* naar *Doesborgh*, *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle* en *Kampen*: elken Maandag, Woensdag en Zaturdag, des morgens om 11 uur; na aankomst van den eersten Spoortrein van *Amsterdam*.

Van *Kampen* naar *Deventer*, *Zutphen*, *Doesborgh* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des morgens om 3 uur; in correspondentie met den derden Spoortrein van *Arnhem* naar *Utrecht*, *Amsterdam*, *Haarlem*, *Leiden* en *'s Gravenhage*.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 14 April 4 El 3 Palm 5 Duim; gew. 25 D. gev. 0 D.

NEDERLANDSCHE RHIJN-SPOORWEG.

UREN VAN VERTREK VOOR DE ZOMERDIENST.

Aanvang nemende den 16den April 1847. Van *Amsterdam* naar *Utrecht* en *Arnhem*:

Van Amsterdam.	Van Abcoude.	Van Vreeland.	Van Nieuwersl.	Van Breukelen.	Van Maarssen.	Van Utrecht of aankomst aldaar.	Van Zeist Driebergen	Van Maarsberg.	Van Veenend.	Van Ede.	Van Wolfheze.	Aankomst te Arnhem.
U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.
7 10	7 28	7 39	7 48	7 56	8 5	8 20	8 38	8 55	9 18	9 32	9 41	10 —
10 45	11 3	11 14	11 23	11 31	11 40	11 55	12 13	12 30	12 53	1 7	1 20	1 35
4 30	4 48	4 59	5 8	5 16	5 25	5 40	5 58	6 15	6 38	6 52	7 5	7 20
7 —	7 18	7 29	7 38	7 46	7 55	8 10	8 28	8 45	9 8	9 22	9 35	9 50

Van *Arnhem* naar *Utrecht* en *Amsterdam*:

Van Arnhem	Van Wolfheze.	Van Ede.	Van Veenend.	Van Maarsberg.	Van Zeist Driebergen	Van Utrecht, of aankomst aldaar.	Van Maarssen.	Van Breukelen.	Van Nieuwersl.	Van Vreeland.	Van Abcoude.	Aankomst te Amsterdam.
U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.
6 40	6 55	7 8	7 22	7 45	8 2	8 20	8 35	8 44	8 52	9 1	9 12	9 30
11 40	11 55	12 8	12 22	12 45	1 2	1 20	1 35	1 44	1 52	2 1	2 12	2 30
4 —	4 15	4 28	4 42	5 5	5 22	5 40	5 55	6 4	6 12	6 21	6 32	6 50
8 —	8 15	8 28	8 42	9 5	9 22	9 40	9 55	10 4	10 42	10 21	10 32	10 50

Het Hoofdbestuur der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg-Maatschappij,
L. J. ENTHOVEN, *President*.
Ter ordonnantie van hetzelve,
J. C. SJ[illegible], *Secretaris*.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.